

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.2.2015
COM(2015) 48 final

2015/0027 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om beskyttelse mod virkningerne af den eksteritoriale anvendelse af lovgivning
vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge
heraf (omarbejdning)**

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle EU-lovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for almindelige borgere, således at de får nye muligheder og kan udnytte de specifikke rettigheder, som EU-lovgivningen giver dem.

Dette mål kan ikke nås, så længe en lang række bestemmelser, som er blevet ændret gentagne gange, ofte ganske væsentligt, stadig ikke er samlet, men skal findes dels i den oprindelige retsakt, dels i senere ændringsretsakter. Det er således nødvendigt at foretage omfattende undersøgelser af mange forskellige dokumenter, der skal sammenholdes, før det kan fastslås, hvilke regler der gælder.

Som følge heraf er det også af afgørende betydning, at bestemmelser, der ofte er blevet ændret, kodificeres, hvis EU-lovgivningen skal være klar og gennemsigtig.

2. Den 1. april 1987 besluttede Kommissionen¹ derfor at pålægge sine medarbejdere at kodificere alle retsakter senest efter den tiende ændring af dem, idet den understregede, at dette er et minimumskrav, og at tjenestegrenene skal bestræbe sig på at kodificere de tekster, de var ansvarlige for, med endnu kortere mellemrum for at sikre, at EU-reglerne er klare og lette at forstå.
3. Dette blev bekræftet i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh (december 1992)², hvori det understreges, at kodificering er vigtig, fordi det giver sikkerhed med hensyn til, hvilke retsfor skrifter der gælder vedrørende et bestemt spørgsmål på et bestemt tidspunkt.

Kodificering skal foretages under fuldstændig overholdelse af den almindelige procedure for vedtagelse af Unionens retsakter.

4. Formålet med dette forslag er at foretage en kodificering af Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterri toriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf³. Den nye forordning træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i den⁴, men det ændrer ikke indholdet af de retsakter, der kodificeres. Samtidig er det nødvendigt at foretage visse indholdsmæssige ændringer i artikel 5 og 12 i forordning (EF) nr. 2271/96 med henblik på at delegere beføjelser til Kommissionen til at fastlægge kriterierne for anvendelse af en bestemmelse i forordningens artikel 5, stk. 2. Forslaget fremsættes derfor i form af en omarbejdning.
5. Forslaget til omarbejdning er udarbejdet på grundlag af en foreløbig konsolidering på 22 officielle sprog af forordning (EF) nr. 2271/96 og retsakterne om ændring heraf, som er foretaget af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer ved hjælp af et edb-system. Hvor artiklerne har fået nye numre, vises sammenhængen mellem de gamle og de nye numre i en tabel i bilag III til den omarbejdede forordning.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilag 3 til del A i konklusionerne.

³ Opført i lovgivningsprogrammet for 2014.

⁴ Se bilag II til dette forslag.

↓ 2271/1996 (tilpasset)

2015/0027 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde , særlig artikel 64, artikel 207, stk. 2, og artikel 352 ,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵,
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger —

↓ ny

(1) Rådets forordning (EF) nr. 2271/96⁶ er blevet ændret væsentligt flere gange⁷. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 2271/1996 betragtning 1
(tilpasset)

(2) Unionen har som mål bl. a. at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen og gradvis afskaffelse af restriktioner for international handel.

↓ 2271/1996 betragtning 2
(tilpasset)

(3) Unionen bestræber sig på i videst muligt omfang at opfylde målsætningen om fri bevægelighed for kapital mellem medlemsstaterne og tredjelands, herunder fjernelse af alle restriktioner for direkte investeringer — inklusive investeringer i fast

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1).

⁷ Jf. bilag II.

ejendom — etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers optagelse til notering på kapitalmarkeder.

↓ 2271/1996 betragtning 3

- (4) Et tredjeland har vedtaget en række love, bekendtgørelser og andre retsakter, som har til formål at regulere virksomhed, der udøves af fysiske og juridiske personer, der hører under medlemsstaternes jurisdiktion.
-

↓ 2271/1996 betragtning 4
(tilpasset)

- (5) Ved deres eksterritoriale anvendelse krænker sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter folkeretten og hindrer opfyldelsen af ovennævnte målsætninger.
-

↓ 2271/1996 betragtning 5
(tilpasset)

- (6) Sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter, samt foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, påvirker eller vil kunne påvirke det etablerede retssystem og være til skade for Unionens interesser og for fysiske og juridiske personers interesser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) .
-

↓ 2271/1996 betragtning 6
(tilpasset)

- (7) Under disse ekstraordinære omstændigheder er det nødvendigt at gribe ind for at beskytte det etablerede retssystem samt Unionens og ovennævnte fysiske og juridiske personers interesser på EU-plan , navnlig ved at fjerne, neutralisere, spærre for eller på anden måde imødegå virkningerne af den pågældende tredjelandsgivning.
-

↓ 2271/1996 betragtning 7
(tilpasset)

- (8) At der kan fremsættes anmodning om meddelelse af oplysninger i henhold til denne forordning, udelukker ikke, at en medlemsstat kan kræve , at oplysninger af samme art meddeles til myndighederne i den pågældende stat.
-

↓ 2271/1996 betragtning 8
(tilpasset)

- (9) Rådet har vedtaget fælles aktion 96/668/FUSP⁸ for at sikre, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at beskytte de fysiske og juridiske personer,

⁸ Fælles aktion af 22. november 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 og K.3 i traktaten om den Europæiske Union vedrørende foranstaltninger til beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (96/668/FUSP) (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 7).

hvis interesser berøres af ovennævnte love eller foranstaltninger baseret herpå, for så vidt disse interesser ikke varetages af denne forordning.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, nr. 6,
(tilpasset)
⇒ ny

- (10) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF tillægges en beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring af bilag I i denne forordning ⇒ og til at fastsætte kriterier for at tillade personer fuldstændigt eller delvis at overholde et eventuelt krav eller forbud, herunder anmodninger fra udenlandske domstole, i tilfælde hvor manglende overholdelse i alvorlig grad ville skade deres egne eller Unionens interesser. ⇐ Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (11) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser . Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁹.
-

↓ 2271/96 betragtning 11
(tilpasset)

- (12) For vedtagelsen af visse bestemmelser i denne forordning er der ikke anden hjemmel end artikel 352 i TEUF —
-

↓ 2271/96 (tilpasset)

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning yder beskyttelse mod og imødegår virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af de love, bekendtgørelser og andre retsakter , der er anført i bilag I , og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, hvis anvendelsen berører de i artikel 11 omhandlede personers interesser, når de pågældende beskæftiger sig med international handel og/eller overførsel af kapital samt forretningsmæssige aktiviteter i forbindelse hermed mellem Unionen og tredjelande.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilaget, nr. 6,
litra 1) (tilpasset)

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 for i bilag I at tilføje love, bekendtgørelser og andre retsakter fra tredjelande med

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

eksterritorial anvendelse, som har negative følger for Unionens interesser og for fysiske og juridiske personers interesser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i henhold til TEUF , og for at slette love, bekendtgørelser og andre retsakter, som ikke længere har sådanne følger.

↓ 2271/1996 (tilpasset)

Artikel 2

Hvis en i artikel 11 omhandlet persons økonomiske og/eller finansielle interesser berøres direkte eller indirekte af de love eller foranstaltninger, som er omhandlet i bilag I, eller af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, skal den pågældende person underrette Kommissionen herom inden 30 dage efter den dato, hvor han fik kendskab til sådanne oplysninger. Dersom en juridisk persons interesser er berørt, påhviler denne pligt bestyrelsesmedlemmer, direktionen og andre personer med ledelsesansvar.

Efter anmodning fra Kommissionen meddeler den pågældende alle relevante oplysninger af betydning for denne forordning i overensstemmelse med Kommissionens anmodning inden 30 dage fra den dato, hvor anmodningen blev fremsat.

Alle oplysninger forelægges Kommissionen enten direkte eller gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Hvis oplysningerne forelægges direkte for Kommission, underretter denne omgående de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den person, der har meddelt oplysningerne, har bopæl eller er registreret.

Artikel 3

Enhver oplysning, der meddeles i henhold til artikel 2, må kun anvendes til det formål, hvortil den er meddelt.

Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er meddelt fortroligt, er omfattet af tjenstlig tavshedspligt. Kommissionen må ikke videregive sådanne oplysninger uden udtrykkelig tilladelse hertil fra den person, der har meddelt dem.

Det er dog tilladt at videregive sådanne oplysninger, når Kommissionen er forpligtet eller bemyndiget hertil, navnlig i forbindelse med retssager. Ved en sådan videregivelse skal der tages hensyn til den pågældende persons retmæssige interesse i, at hans forretningshemmeligheder ikke videregives.

Denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger. Videregivelse af oplysninger er ikke tilladt, hvis dette er uforeneligt med det oprindelige formål med disse oplysninger.

Ved brud på tavshedspligten har den person, der har meddelt de pågældende oplysninger, ret til alt efter omstændighederne at få dem slettet eller berigtiget eller til, at det sikres den pågældende person, at der vil blive set bort fra de videregivne oplysninger.

Artikel 4

Ingen retsafgørelse eller administrativ afgørelse, der træffes af henholdsvis en domstol eller en administrativ myndighed uden for Unionen , og som direkte eller indirekte giver de love, der er omhandlet i bilag I, eller foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, virkning, må på nogen måde anerkendes eller håndhæves.

Artikel 5

Ingen person, der er omhandlet i artikel 11, skal, hverken direkte eller via en filial eller en anden mellemand, aktivt eller ved forsætlig undladelse efterleve krav eller forbud, herunder udenlandske domstoles anmodninger, som direkte eller indirekte er baseret på eller er en følge af de love, der er omhandlet i bilag I eller af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf.

Personer kan dog bemyndiges til i overensstemmelse med artikel 7, litra b) og efter proceduren i artikel 8 helt eller delvis at efterleve sådanne bestemmelser mv., dersom undladelse heraf ville være til væsentlig skade for deres egne eller Unionens interesser. ~~Kriterierne for anvendelse af denne bestemmelse fastsættes efter proceduren i artikel 8.~~ Når der er tilstrækkeligt bevis for at ikke-efterlevelse ville være til væsentlig skade for en fysisk eller juridisk person, skal Kommissionen hurtigst muligt forelægge det i artikel 8, stk. 1, nævnte udvalg et udkast til passende foranstaltninger i henhold til denne forordning.

↓ ny

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 til at fastsætte kriterier for anvendelsen af nærværende artikels stk. 2.

↓ 2271/1996 (tilpasset)

Artikel 6

Enhver person, der er omhandlet i artikel 11, og som udfører en aktivitet, der omhandlet i artikel 1, er berettiget til erstatning for tab , herunder for sagsomkostninger, som er påført denne person ved anvendelsen af de love, der er omhandlet i bilag I, eller af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er resultat heraf.

En sådan erstatning kan opnås hos den fysiske eller juridiske person eller enhver anden enhed, som påførte tabet , eller hos enhver befuldmægtiget eller mellemand.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012¹⁰ finder anvendelse på søgsmål og domme i henhold til denne artikel. Erstatning kan søges på grundlag af bestemmelserne i afdeling 2, 3, 4, 6 og 7 i kapitel II i nævnte forordning, samt i overensstemmelse med dens artikel 67, ved søgsmål for domstolene i enhver medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person, enhed, befuldmægtigede eller mellemand besidder aktiver.

Uden at det berører anvendelsen af andre disponible midler, og i overensstemmelse med gældende ret kan opnåelse af erstatning ske i form af beslaglæggelse og salg af aktiver, der besiddes i Unionen af de pågældende personer, enheder, befuldmægtigede eller mellemand, herunder andele i en juridisk person, der er registreret i Unionen .

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

Artikel 7

Til gennemførelse af denne forordning skal Kommissionen:

- a) straks underrette Europa-Parlamentet og Rådet udførligt om virkningerne af sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter eller deraf følgende foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1, på grundlag af de oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, og regelmæssigt offentliggøre en fuldstændig beretning herom
- b) udstede bemyndigelser i henhold til artikel 5, og når den fastsætter fristen for udvalgets afgivelse af udtalelse, fuldt ud tage hensyn til den frist, som skal overholdes af personer, der skal omfattes af en bemyndigelse
- c) i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggøre en meddelelse om, hvilke domme og afgørelser artikel 4 og 6 finder anvendelse på
- d) i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggøre navn og adresse på de i artikel 2 omhandlede kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilaget, nr. 6, litra 3) (tilpasset)

Artikel 8

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 7, litra b), bistår Kommissionen af udvalget for ekstraterritorial lovgivning. Gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i nærværende artikels stk. 2. Dette udvalg er et udvalg som nævnt i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

↓ 2271/1996 (tilpasset)

Artikel 9

Hver medlemsstat fastsætter de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i denne forordning. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

Artikel 10

Kommissionen og medlemsstaterne underretter hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og meddeler alle andre relevante oplysninger i tilknytning til denne forordning.

Artikel 11

1. Denne forordning finder anvendelse på:

- a) fysiske personer, der har bopæl i Unionen og er statsborgere i en medlemsstat
- b) juridiske personer, der er registreret i Unionen

- c) fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86¹¹
- d) andre fysiske personer, der har bopæl i ☒ Unionen ☒, medmindre de befinder sig i det land, hvor de er statsborgere
- e) alle andre fysiske personer inden for ☒ Unionen ☒, herunder dets søterritorium og luftrum, samt i luftfartøjer eller på skibe, der henhører under en medlemsstats jurisdiktion eller er under dennes kontrol, når disse personer handler i erhvervsmæssigt øjemed.

☒ 2. I stk. 1 forstås der ved »der har bopæl i Unionen«: der er lovligt etableret i Unionen i en periode på mindst seks måneder inden for tolv måneders perioden umiddelbart forud for den dato, hvor en forpligtelse opstår, eller en rettighed udøves i henhold til denne forordning ☒.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilaget, nr. 6,
litra 4)
⇒ ny

Artikel 12

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1 ⇒ og 5 ⇐, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 20. februar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 1 ⇒ og 5 ⇐ omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1 ⇒ og 5 ⇐ træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med fire måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

¹¹ Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande (EFT L 378 af 31.12.1986, s. 1).

Artikel 13

Forordning (EF) nr. 2271/96 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

↓ 2271/1996 (tilpasset)

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions* *Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand